

English version below

WŁADYSŁAW STRZEMIŃSKI

(1893, Minsk, RUS – 1952, Łódź, PL)

PŘÍMOŘSKÁ KRAJINA

1934, kvaš na barevném kartonu, 22 x 28 cm

Kunstmuseum Bochum

Trienále SEFO 2024 MOMENTY

**Malíř na cestě mezi smrtí a životem,
destrukcí a kreací, východem a západem,
minulostí a budoucností, prominentní osobnost evropské avantgardy.**

Władysław Strzemiński byl žákem kadetního sboru cara Alexandra II., v roce 1911 vstoupil do vojenské inženýrské čeky cara Mikuláše. Krátce po vypuknutí 1. světové války byl těžce raněn, přišel o nohu a část předloktí, v jednom oku ztratil zrak. Během léčby se seznámil se svou budoucí ženou Katarzynou Kobro, studentkou Moskevské školy malířství, sochařství a stavitelství. Radikálně změnil profesi a jako umělec dosáhl v krátké době značných úspěchů. Navázal spolupráci s Alexandrem Rodčenkem a Kazimírem Malevičem, stal se členem umělecké skupiny UNOVIS, která rychle získávala popularitu v celém Rusku. V roce 1922 se Strzemiński a Kobro přesunuli do Polska, pobývali ve Vilniusu, věnovali se vlastní tvorbě, pedagogice a umělecké kritice, spolupracovali s Tadeuszem Peiperem a skupinou Blok (Henryk Stażewski, Henryk Berlewi, Teresa Żarnowerówna a Mieczysław Szczuka). V roce 1924 představil Strzemiński nový tvůrčí systém – unismus. V roce 1926 se připojil ke skupině Praesens, o tři roky později ji spolu s Henrykem Stażewskim opustil a vytvořil skupinu vlastní, s názvem a.r. („skutečná avantgarda“). Podílel se na založení první sbírky současného umění na světě, na jejichž základech později vzniklo Muzeum umění v Lodži. V roce 1928 vyšla Strzemińského kniha Unizm w malarstwie (Unismus v malbě), její obálku navrhl Stażewski. Usiloval o celistvou malířskou plochu tvořenou tvary a barvami, kontrast a dynamiku omezoval tlumenou paletou. Z tohoto období pochází také výjimečná, byť drobná malba ze sbírek KMB. Jednalo se o utopii, jíž se však Strzemiński vzdal až v závěru života, kdy se naopak dynamice a kontrastu receptivní estetiky vydal všanc. Z přednášek, které v letech 1945-1950 vedl na Akademii výtvarných umění a na Filmové škole, vznikla kniha Teorie vidění, vydaná v roce 1958, do níž přispěli také jeho studenti. Skrze umění, ve spolupráci s Kobro, revidoval vztah volné a užité tvorby a podstatně zasáhl nejen lodžskou či polskou scénu, ale přispěl globální avantgardě.

English version below

Jak vidí lidské oko? Jak rozpoznává? Jak se orientuje? Je možné jeho dynamice obraz přizpůsobit? A je to žádoucí?

WŁADYSŁAW STRZEMIŃSKI

(1893, Minsk, RUS – 1952, Łódź, PL)

SEASCAPE

1934, gouache on coloured cardboard, 22 x 28 cm

Kunstmuseum Bochum

SEFO Triennial 2024 MOMENTS

A painter on a journey between death and life, destruction and creation, East and West, past and future, a prominent figure of the European avant-garde.

Władysław Strzemiński was a pupil of Tsar Alexander II's cadet corps, and in 1911 he joined Tsar Nicholas's military engineering cheka. Shortly after the outbreak of World War I, he was severely wounded, losing a leg and part of his forearm, and losing sight in one eye. During his treatment, he met his future wife Catherine Kobro, a student at the Moscow School of Painting, Sculpture and Construction. He radically changed his profession and achieved considerable success as an artist in a short time. He established cooperation with Alexander Rodchenko and Kazimir Malevich, and became a member of the UNOVIS art group, which was rapidly gaining popularity throughout Russia. In 1922, Strzeminski and Kobro moved to Poland, stayed in Vilnius, devoted themselves to their own work, teaching and art criticism, collaborated with Tadeusz Peiper and the Blok group

(Henryk Stażewski, Henryk Berlewi, Teresa Żarnowerówna and Mieczysław Szczuka). In 1924, Strzemiński introduced a new creative system – unism. In 1926 he joined the Praesens group. Three years later, together with Henryk Stażewski, he left it and formed his own group, called a.r. ('real avant-garde'). He participated in the establishment of the world's first collection of contemporary art, on the foundations of which the Museum of Art in Łódź was later established. In 1928, Strzemiński's book Unizm w malarstwie (Unism in painting) was published; its cover was designed by Stażewski. He strove for an integral painting surface made up of shapes and colours, limiting contrast and dynamics with the chosen palette. An exceptional, albeit small painting from the KMB collections also dates from this period. It was a utopia, which Strzemiński abandoned only at the end of his life, when he instead gave in to the dynamics and contrast of the receptive aesthetic. From the lectures he gave at the Academy of Fine Arts and the Film School between 1945 and 1950 came the book The Theory of Vision, published in 1958, to which his students also contributed. Through art, in

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst

English version below

collaboration with Kobo, he revised the relationship between free and applied art and significantly affected not only the Łódź or Polish scene, but also contributed to the global avant-garde.

How does the human eye see? How does it recognize? How does it orient itself? Is it possible to adapt an image to its dynamics? And is it desirable?

Momenty Trienále
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst